Dosarul nr. 2-132/2025 (2-1795/2024)
2-24083492-48-2-29072024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

02 iulie 2025 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul Central
Instanța compusă din:
preşedintele şedinţei, judecător – Tatiana Capaţina
grefier – Olga Cotovițchi
cu participarea:
avocaților – Ion Sturza, Nicolai Ceclu

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasîlca Veronica împotriva lui Toderiță Marcel, intervenienți accesorii notarul Culava Taisia, Toderiță Raisa, Sturza Victor, Vulpe Nadejda privind declararea nulității relative a certificatului de moștenitor testamentar și anularea parțială a certificatului de moștenitor testamentar,

c o n s t a t ă:

Partea descriptivă:
Argumentele participanților la proces:
La data de 26 iulie 2024, Vasîlca Veronica, prin intermediul avocatului stagiar Sturza Ion, a depus în instanță cererea de chemare în judecată împotriva lui Toderiță Marcel, intervenienți accesorii notarul Culava Taisia, Toderiță Raisa, Sturza Victor, Vulpe Nadejda privind declararea nulității relative a certificatului de moștenitor testamentar și anularea parțială a certificatului de moștenitor testamentar.
În motivarea acțiunii a indicat că, Vasîlca Veronica, precum și intervenienții accesorii Toderiță Raisa, Sturza Victor și Vulpe Nadejda sunt copiii lui Sturza Vasile și Sturza Maria, toți trăind până la un moment în imobilul amplasat pe adresa *****, *****.
Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni nr. 2-920 din 22.11.1988, căsătoria între Sturza Vasile și Sturza Maria a fost desfăcută, iar la data de 18.09.1989, Judecătoria Strășeni, a emis hotărârea cu nr. 2-653/89, prin care s-a partajat averea soților după cum urmează: reclamantului Sturza Vasile i s-a atribuit ¼ din încăperi și anume Anexa A compusă din bucătăria nr. 4, și a încăperii nr. 5 în sumă de 1 410 ruble, antreul în sumă de 1 251 ruble, magazia nr. 3 în sumă de 137 ruble, wc-ul în sumă de

95 ruble, gardul nr. 3 în sumă de 39 ruble, gardul nr. 4 în sumă de 274 ruble, gardul nr. 6 în sumă de 151 ruble; iar pârâților Sturza Maria, Sturza Victor, Sturza Raisa, Sturza Nadejda, i s-a atribui ¾ din încăperile locative și anume camera nr. 4 în sumă de 1101 ruble, antreul nr. 2 în sumă de 271 ruble, camera nr. 3 în sumă de 1 625 ruble, terasa în sumă de 1 130 ruble, subsol nelocativ în sumă de 2 051 ruble, târnaț în sumă de 115 ruble, magazia nr. 1 din 427 ruble, magazia nr. 2 în sumă de 228 ruble, bucătăria de vară în sumă de 1 023 ruble, poarta în sumă de 259 ruble, gardul nr. 2 în sumă de 207 ruble, gardul nr. 3 în sumă de 227 ruble, fântâna nr. 2 în sumă de 847 de ruble.

Tatăl reclamantei, Sturza Vasile a decedat la data de *****, fapt confirmat prin certificatul de deces ********** din *****. Conform testamentului nr. 2-870 din 21.05.1993, autentificat de notarul de stat Golobciuc O., moștenitor al averii decedatului a devenit pârâtul Toderiță Marcel.

Mama reclamantei, Sturza Maria a decedat la data de *****, fapt confirmat prin actul de deces ***** din *****. Conform certificatului de calitate de moștenitor eliberat de către notarul Culava Taisia, Vasîlca Veronica are calitatea de moștenitor testamentar al averii mamei sale Sturza Maria.

Respectiv, odată cu eliberarea certificatului de calitate de moștenitor, reclamanta și-a dobândit dreptul de a pretinde la calitatea de coproprietar în cadrul imobilului enunțat supra, așa cum instanța nu a stabilit cotele-părți ale intervenienților accesorii Sturza Victor, Vulpe Nadejda și Toderiță Raisa, fapt ce a determinat regimul juridic al ¾ din bunul imobil ca fiind proprietate comună în devălmășie.

La data de 06.09.2023, așa cum pârâtul a solicitat evacuarea tuturor bunurilor mobile ce aparțin reclamantei din imobilul menționat, reclamanta s-a adresat către Primăria *****, în acest sens fiindu-i eliberată confirmarea cu nr. 1166, prin care se confirmă faptul că Toderiță Marcel este proprietar al casei de locuit de pe strada *****. La solicitarea reclamantei, notarul Culava Taisia a confirmat eliberarea certificatului de moștenitor testamentar cu nr. 1-59 din 27.02.2023, prezentându-i o copie a acestuia.

Cu certificatul de moștenitor reclamanta nu este de acord și îl consideră pasibil de a fi parțial anulat, în contextul în care, prin eliberarea acestuia au fost lezate drepturile a trei coproprietari în viață, precum și a reclamantei, așa cum aceasta are calitatea de moștenitor testamentar al defunctei Sturza Maria.

Astfel, odată cu înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunului imobil de către pârât, acesta limitează accesul reclamantei la imobilul în cauză, prin schimbarea cheii de la poartă, astfel reclamanta neavând posibilitatea de a se folosi și de a poseda bunul.

În contextul în care certificatul de moștenitor testamentar nr. 1-59 din 27.02.2023 în partea dreptului de proprietate al pârâtului în întregime asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****, afectează în mod echivoc dreptul de moștenitor al

reclamantei, expres garantat de către Constituția Republicii Moldova, consideră certificatul de moștenitor menționat ca fiind anulabil în parte.

A menționat că impozitele pe bunul imobil erau achitate regulat de către reclamantă, fapt ce se confirmă prin certificatul nr. 1163 din 06.09.2023, precum că anume dânsa achita impozitele pe bunul imobil și a întreținut casa de locuit preluată abuziv de către pârât.

În drept acțiunea a fost întemeiată în baza art.art. 327, 330, 332, 334 din Codul civil.

Reclamanta Vasîlca Veronica a solicitat declararea nulității relative a certificatului de moștenitor testamentar nr. 1-59 din 27.03.2023 eliberat pe numele lui Toderiță Marcel; anularea parțială a certificatului de moștenitor testamentar nr.1-59 din 27.03.2023, în partea ce ține de trecerea în proprietatea pârâtului Toderiță Marcel a construcției cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 112,50 m.p., cu modul de folosință casă de locuit individuală cu verandă lit.01.1; terasă lit.01.2 și subsol cu suprafața de 30 m.p.; bucătărie de vară lit. 02 cu suprafața de 18,5 m.p.; șură lit.03 cu suprafața de 13,80 m.p. și încasarea cheltuielilor de judecată suportate (f.d. 1-4).

La 17 septembrie 2024, pârâtul Toderiță Marcel a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Vasîlca Veronica, ca fiind tardivă (f.d. 63).

În motivarea poziției sale, pârâtul a indicat că, la data decesului bunelului Sturza Vasile, el avea 3 ani, astfel nu își amintește de cele întâmplate, dar din spusele rudelor cunoaște că bunelul a decedat în anul *****, iar bunica Sturza Maria a decedat în anul *****. La momentul decesului bunelului, pârâtul cu părinții săi locuiau împreună în casa bunelului din **********, iar bunica locuia pe altă stradă în casa nouă. După divorțul soților Sturza în anul *****, bunica cu trei copii a trecut să locuiască în casa nouă care a fost construită de bunei împreună și pe care bunica a vândut-o în anul 2006.

Prin hotărârea instanței de judecată din 18 septembrie 1989, casa veche a buneilor din ***** a fost partajată, însă nici o persoană vizată în hotărârea instanței cu privire la partajarea imobilului vizat, nu și-a realizat dreptul de proprietate, iar testamentul a fost perfectat în luna mai 1993.

Conform legislației dreptul de proprietate în cazul bunurilor imobile se dobândește la data înregistrării la Comitetul executiv sătesc, iar din 1994 urma să fie înregistrat la biroul de inventariere tehnică. Conform prevederilor Legii cu privire la cadastru în vigoare din a. 1998, dreptul de proprietate urma să fie înscris în Registrul bunurilor imobile, ceea ce bunică-sa nu a făcut. Astfel Sturza Maria nu și-a realizat dreptul său mai bine de 15 ani, cu toate că toți au dispus de posibilitatea acordată.

La 16 septembrie 2024, intervenientul accesoriu Toderiță Raisa a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Vasîlca Veronica (f.d. 59).

În motivarea poziției sale, Toderiță Raisa a indicat că după divorțul părinților din anul *****, mama și cei trei copii Sturza Victor, Sturza Nadejda și dânsa au trecut să locuiască în casa nouă, construită de ambii părinți. În casa veche a rămas să locuiască doar tatăl său. În anul 1990, împreună cu soțul Toderiță Petru și feciorul nou-născut Toderiță Marcel au trecut să locuiască în casa veche împreună cu tatăl său. Ea nu are nici o pretenție către feciorul său Toderiță Marcel privitor la legalitatea testamentului lăsat de tatăl său Sturza Vasile. Despre existența testamentului în cauză, cunosc toți copiii și au fost de acord cu dorința tatălui.

La 17 septembrie 2024, intervenientul accesoriu Vulpe Nadejda a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Vasîlca Veronica (f.d. 61).

În motivarea poziției sale, Vulpe Nadejda a indicat că nu are nici o pretenție către Toderiță Marcel, cât și privitor la legalitatea testamentului lăsat de tatăl său Sturza Vasile. Toți copiii au cunoscut despre existența testamentului în cauză și au fost de acord cu voința tatălui său.

Suplimentar, a comunicat că după divorțul părinților din anul *****, mama cu copiii au trecut să locuiască în casa nouă, iar în casa veche a rămas să locuiască numai tatăl său. Peste vreo 2-3 ani sora Toderiță Raisa împreună cu familia a trecut să locuiască cu tatăl Sturza Vasile. La construcția casei noi, au participat ambii părinți.

La 17 septembrie 2024, intervenientul accesoriu Sturza Victor a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Vasîlca Veronica deoarece este împotriva voinței părinților (f.d. 62).

În motivarea poziției sale, Sturza Victor a indicat că prezenta cerere este contrară voinței tatălui Sturza Vasile. După divorțul părinților în anul *****sau *****, cei trei copii împreună cu mama au trecut să locuiască în casa nouă construită de părinți, iar tata a rămas să locuiască singur în casa veche. După vreo 2 ani, sora sa Toderiță Raisa s-a căsătorit și a trecut cu familia să locuiască cu tata. Părinții au hotărât ca unul să locuiască în casa nouă, iar tata a dorit să locuiască în casa veche, acolo unde au locuit părinții săi.

La 06 noiembrie 2024, intervenientul accesoriu notarul Culava Taisia a depus explicații pe marginea cererii de chemare în judecată, menționând că la data de 23.12.2003, a fost deschis dosar succesoral după decesul cet. Sturza Vasile, decedat la *****, înregistrat cu nr. 491/8467/2003. La data de 25.12.2003 a fost eliberat moștenitorului Toderiță Marcel certificatul de moștenitor testamentar pe depunerile bănești. Potrivit Regulamentului cu privire la modul de evidență, pregătire, păstrare și predare la Arhivă a actelor notariale, dosarul succesoral nr. 491/8467/2003 din 23.12.2003 a fost nimicit.

La data de 30.11.2022 a fost redeschis dosarul succesoral la cererea moștenitorului testamentar Toderiță Marcel, iar la data de 27.02.2023 a fost eliberat certificatul de moștenitor testamentar nr.1-59 pe casă cu teren aferent.

La data de 24.05.2011, a fost deschis dosar succesoral după decesul cet. Sturza Maria, decedată la *****, înregistrat cu nr. 165/379069/2011 la cererea cet. Vasîlca Veronica în temeiul testamentului nr. 81 din 18.12.2008, autentificat de Avram Elena, secretar al comunei *****, Strășeni, însă certificat de moștenitor nu a fost eliberat (f.d. 77).

În ședința de judecată, reclamanta Vasîlca Veronica nu s-a prezentat, însă a acționat prin intermediul avocatului stagiar Sturza Ion, care a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia pe motivele de fapt și de drept indicate.

A explicat că reclamanta nu contestă testamentul lăsat de Sturza Vasile, dar contestă certificatul de moștenitor testamentar, în partea care se referă la casa de locuit, or conform hotărârii judecătorești din anul 1989 Sturza Maria era proprietar la o cotă-parte din imobil și care conform testamentului lăsat de aceasta urmează să o moștenească Vasîlca Veronica.

A menționat că pârâtul nu a probat faptul că defuncta nu ar fi locuit și nu ar fi avut grijă de casă o perioadă mai mare de 3 ani, pârâtul bazându-se pe explicațiile intervenienților accesorii care au dat declarații cu rea-credință, pentru a putea încadra acțiunile decedatei în baza art. 130 din Codul civil, în redacția legii din 1964. Declarațiile pârâtului și intervenienților accesorii nu pot fi considerate ca probe.

La fel prevederile art. 130 din Codul civil, în redacția legii din 1964, nu au atribuție la caz, or Sturza Maria nu mai ducea o gospodărie comună cu Sturza Vasile, soții fiind în divorț, totodată copiii fiind cei care au cerut insistent mamei să plece din casă pentru că tatăl a săvârșit infracțiune pentru care a fost atras la răspundere penală.

Hotărârea judecătorească de partaj, nu trebuia pusă în executare, or ea conține doar obligativitatea executării unor acțiuni din partea părților în natură. Prezenta hotărâre constată dreptul de proprietate al defuncților și intervenienților accesorii, nefiind inclusă obligativitatea de a o înregistra în Registrul bunurilor imobile. Astfel Sturza Vasile avea dreptul să testeze doar ¼ cotă-parte din casa de locuit în baza hotărârii judecătorești.

În ședința de judecată, pârâtul Toderiță Marcel nu s-a prezentat, însă a acționat prin intermediul avocatului Ceclu Nicolai, care nu a recunoscut acțiunea, solicitând respingerea acesteia din motivele indicate în referința depusă de pârât.

A menționat că Toderiță Raisa a avut grijă de mamă-sa Sturza Maria până la decesul acesteia. Sturza Maria a locuit inițial în casa nouă, iar după ce a înstrăinat casa în a.2006 dânsa era în grija Raisei Toderiță, ulterior a luat-o în grija sa Vasîlca Veronica.

A specificat că nu au fost prezentate probe care ar dovedi că intervenienții accesorii sau defuncta Sturza Maria ar fi avut calitatea de coproprietar al imobilului cu numărul cadastral *****, amplasat pe *****. Consideră că extrasul din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 708 din 30 mai 2024, eliberat de Primăria comunei *****,

cât și a copiei din Registrul de evidență a gospodăriei, au fost eliberate în mod abuziv, cu conținut ilegal. Sturza Maria urma să figureze sub alt cont.

În urma ieșirii din componența gospodăriei țărănești a unor membri ai acesteia, s-a dispus partajarea averii gospodăriei în cote-părți egale cu păstrarea gospodăriei țărănești vechi. Astfel, conform art. 128 din Codul civil (în redacția anului 1964), membrilor gospodăriei țărănești, în caz de imposibilitate de a li se atribui cotele-părți în natură, acestora li se plătește costul în bani. Prin urmare, consideră că în situația plecării unor membri ai gospodăriei, aceștia urmau să primească, costul cotei-părți stabilite in bani, dar nu în natură.

Prin hotărârea de partajare a gospodăriei țărănești din anul 1989, bunurile au fost partajate în patru cote egale. Trei pătrimi din bunuri au fost transmise persoanelor terțe, care în ședință au comunicat că aceștia nu au pretenții față de pârât. Prin urmare, întregul bun imobil vizat și deținut de către pârât nu poate fi contestat de nimeni.

Intervenientul accesoriu Toderiță Raisa în ședința de judecată a susținut poziția expusă în referința depusă anterior și a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. Suplimentar a comunicat că deoarece terenul unde era amplasată casa veche era sub pericol de alunecare, părinților li s-a atribuit un nou teren, unde ei au construit o casă nouă. După ce tatăl a ieșit din detenție casa veche a fost partajată, dânsa, cât și Sturza Victor și Vulpe Nadejda au fost incluși în hotărârea de partaj, deoarece nu erau căsătoriți. În anul 1989, mama și trei copii a trecut cu traiul în casa nouă, iar tatăl a rămas să locuiască în casa veche în care au locuit părinții lui. După ce ea s-a căsătorit și a născut feciorul Toderiță Marcel, familia sa a trecut cu traiul împreună cu tatăl Sturza Vasile. În a.2003 mamă-sa a înregistrat dreptul de proprietate asupra casei noi, iar în anul 2006 a vândut-o și ulterior a trecut să trăiască în casa tatălui. Părinții săi Sturza Vasile și Sturza Maria au spus că lasă testament pe numele feciorului Toderiță Marcel și toți frații ei cunoșteau despre acest fapt și nu aveau careva pretenții.

Intervenientul accesoriu Sturza Victor, în ședința de judecată a susținut poziția expusă în referința depusă anterior, cât și declarațiile Raisei Toderiță, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. Suplimentar a comunicat că dânsul nu are pretenții la casa tatălui și la moștenire.

Intervenientul accesoriu Vulpe Nadejda, în ședința de judecată a susținut poziția expusă în referința depusă anterior, cât și declarațiile Raisei Toderiță și Sturza Victor, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. Suplimentar a comunicat că mama Sturza Maria împreună cu trei copii, la caz intervenienții accesorii, au trecut în casa nouă construită de ambii părinți în a.1989. Toți cunoșteau despre testamentul tatălui Sturza Vasile și nimeni nu obiecta. Nu are careva pretenții față de Marcel Toderiță, Despre testamentul lăsat de mamă-sa Sturza Maria nu a cunoscut

Intervenientul accesoriu, notarul Culava Taisia în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d. 77).

Partea motivată:

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind explicaţiile participanților în proces, apreciind argumentele invocate în susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate, analizând în corespundere cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, cumulul probelor administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Vasîlca Veronica.

În motivarea concluziei expuse, instanţa de judecată reţine următoarele.

Conform prevederilor art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 și art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Conform art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Potrivit art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) Cod procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au

importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În ședința de judecată s-a stabilit că potrivit certificatului de naștere seria *****nr. *****Sturza Vasile și Sturza Maria sunt părinții Veronicăi Sturza (f.d. 15), care potrivit certificatului de căsătorie seria ***** nr. *****(f.d. 16) după căsătorie a preluat numele soțului Vasîlca.

Potrivit certificatului de deces seria *****nr. ***** eliberat la data de *****, se confirmă că Sturza Maria a decedat la ***** (f.d. 94).

Prin testamentul înregistrat cu nr. 81 la 18.12.2008 de către secretara *****, Sturza Maria a testat toată averea sa fiicei Vasîlca Veronica (f.d. 97).

La 24.05.2011 Vasîlca Veronica a depus la notarul Culava Taisia declarație de acceptare a succesiunii după decesul mamei Sturza Maria și anume a casei de locuit, teren cu destinația pentru construcții situate în *****, în temeiul testamentului nr. 81 din 18.12.2008 (f.d. 93).

Potrivit cererii din 13.10.2011, Vasîlca Veronica a solicitat eliberarea certificatului de calitate de moștenitor după decesul mamei Sturza Maria (f.d. 95), în aceeași zi notarul eliberând certificatul de calitate de moștenitor nr. 6607 (f.d. 96).

Potrivit certificatului de deces seria *****nr. *****eliberat la data de *****, se costată că Sturza Vasile a decedat la ***** (f.d. 81).

Prin testamentul nr. 2-870 din 21.05.1993, autentificat de notarul Golubciuc O., se confirmă că Sturza Vasilii a testat toată averea sa cet. Toderiță Macel (f.d. 82).

Potrivit cererii din 30.11.2022, Toderiță Marcel a solicitat notarului Culava Taisia eliberarea certificatului de calitate de moștenitor după decesul cet. Sturza Vasile (f.d. 83), la aceeași dată notarul a eliberat certificatul de moștenitor, fiind menționat că nr. dosarului succesoral a fost restabilit cu nr. 491/8467/2003 (f.d. 84).

Potrivit Extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 1678 din 16.08.2022 eliberat de Primăria *****, se atestă că conform înscrierii în Registrul de evidență a gospodăriei nr. 9, pagina 29, cont personal 761, cet. Sturza Vasile, decedat la data de *****, a fost proprietarul casei de locuit, amplasată în *****(f.d. 85).

Potrivit Extrasului din Registrul cadastral al Deținătorilor de teren nr. 2074 din 02.12.2022 eliberat de Primăria *****, se atestă faptul că conform înscrierii în Registrul cadastral al Deținătorilor de teren pagina 190, nr. contului 820 la data de 30.07.1993, cet. Sturza Vasile, a deținut în proprietate în baza Deciziei 20.9 din 23.09.1992 și Decizia nr. 5/8 din 13.12.2013 cu modificările ulterioare teren pe lângă casă (grădini) cu suprafața totală 0,16 ha (teren pentru construcții nr. cadastral *****, suprafața 0,1599 ha) (f.d. 86).

Potrivit certificatului nr. 374 din 23.02.2023 eliberat de Primăria *****, se atestă faptul că prin decizia Primăriei *****nr. 20.9 din 23.09.1992 deținătorului de teren Sturza Vasile i s-a repartizat în proprietate teren cu suprafața totală de 0,1599 pe

adresa *****. La data eliberării prezentului certificat deținătorul de teren este înregistrat în registrul cadastral al deținătorilor de teren sub nr. 820 din 30.07.1993, iar conform înscrierii în registrul de evidență a gospodăriei populației nr. 9 pagina 15 contul personal 766, bunul imobil (construcția) amplasat pe terenul indicat în p.1 aparține lui Sturza Vasile, casa fiind construită în anul 1954 (f.d. 87).

La data de 27.02.2023 notarul Culava Taisia a eliberat certificatul de moștenitor testamentar nr. 1-59 după decesul cet. Sturza Vasile pe numele lui Toderiță Marcel. Averea succesorală pentru care s-a eliberat certificatul constă din bunul imobil situat în *****, compus din: terenul pentru construcții cu numărul cadastral *****, cu suprafața 0,1599 ha și construcția cu numărul cadastral **********, cu suprafața 112,50 m.p., cu modul de folosință casa de locuit individuală. În certificat se menționează că bunul imobil a aparținut decedatului în temeiul deciziei Consiliului comunal *****nr. 20.9 din 23.09.1992 cu modificările prin decizia nr. 5/8 din 13.12.2013 ce se confirmă prin extrasul din Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri nr. 2074 din 01.12.2022, eliberat de Primăria *****, extrasului din Registru de evidență a gospodăriilor nr. 1678 din 16.08.2022, eliberat de Primăria ***** și certificatului nr. 1158 din 08.06.2011 eliberat de Primăria *****prezentat ca duplicat nr. 374 in 23.02.2023 (f.d. 79).

Potrivit certificatului din Registrul bunurilor imobile eliberat la 13.08.2024, se atestă faptul că proprietar al bunurilor imobile *****, **********, **********, ********** este Toderiță Marcel, temeiul înscrierii este Certificatul de moștenitor nr.1-59 din 27.02.2023 (f.d.34).

Prin confirmarea nr. 1166 din 06.09.2023 eliberată de Primăria *****, se atestă faptul că conform înscrierii în Registrul de evidență a gospodăriei nr. 9, pagina 29, cont personal 761, cet. Toderiță Marcel conform certificatului de moștenitor testamentar nr. 1/59 din 27.02.2023 este proprietarul casei de locuit de pe strada ********** (f.d. 18).

Conform art. 1432 din Codul civil (în vigoare la data decesului cet. Sturza Maria), moştenirea este transmiterea patrimoniului unei persoane fizice decedate (cel ce a lăsat moştenirea) către succesorii săi. Moştenirea este o transmisiune de drepturi pentru cauză de moarte, universală, unitară şi indivizibilă. Moştenirea are loc conform testamentului (succesiune testamentară) şi în temeiul legii (succesiune legală).

Potrivit art. 1444 din Codul civil (în vigoare la data decesului cet. Sturza Maria), patrimoniul succesoral include atît drepturile patrimoniale (activul succesoral), cît şi obligaţiile patrimoniale (pasivul succesoral), pe care cel ce a lăsat moştenirea le avea la momentul decesului. Succesiunea este acceptată de succesor indiferent de faptul dacă este testamentar sau succesor legal. Succesiunea se consideră acceptată cînd moştenitorul depune la notarul de la locul deschiderii succesiunii o declaraţie de acceptare a succesiunii sau intră în posesiunea patrimoniului succesoral.

Art. 1556 din Codul civil (în vigoare la data decesului cet. Sturza Maria), persoanele recunoscute ca moştenitori pot cere notarului de la locul deschiderii succesiunii eliberarea certificatului de moştenitor.

Conform art. 1558 din Codul civil (în vigoare la data decesului cet. Sturza Maria), dacă nu s-a făcut dovada existenţei unor bunuri în patrimoniul defunctului ori determinarea acestora necesită operaţiuni de durată şi moştenitorii solicită să li se stabilească numai calitatea, se poate emite certificat de calitate de moştenitor.

În certificatul de calitate de moştenitor se menţionează că acesta nu are valoarea unui certificat de moştenitor şi că poate fi utilizat numai pentru dobîndirea actelor necesare pentru a dovedi existenţa bunurilor ce compun patrimoniul succesoral, urmînd ca certificatul de moştenitor să fie eliberat ulterior. Această calitate poate fi dovedită numai în cazul acceptării în termen a moştenirii, în caz contrar moştenitorul fiind străin de moştenire prin neacceptare.

Conform art. 64 din Legea cu privire la notariat nr. 1453 din 08.11.2002 (în vigoare la data deschiderii dosarului succesoral după decesul cet. Sturza Vasile și Sturza Maria), certificatul de moştenitor se eliberează de notar moştenitorilor sau statului la locul deschiderii succesiunii în termenul stabilit de legislaţia civilă.

Certificatul de moştenitor se eliberează moştenitorilor care au acceptat succesiunea în modul stabilit de legislaţia civilă pe numele tuturor moştenitorilor sau, la dorinţa lor, fiecărui în parte.

Moştenitorii care au omis termenul de acceptare a succesiunii pot fi incluşi în certificatul de moştenitor cu consimţămîntul tuturor celorlalţi moştenitori care au acceptat succesiunea în termen. Acest consimţămînt al moştenitorilor va fi prezentat în scris notarului pînă la eliberarea certificatului de moştenitor.

Despre eliberarea certificatului de moştenitor pe numele minorului sau al persoanei lipsite de capacitate de exerciţiu notarul informează autoritatea tutelară de pe raza domiciliului moştenitorului în scopul protecţiei intereselor lui patrimoniale.

Pînă la eliberarea certificatului de moştenitor legal sau testamentar, notarul stabileşte cercul de persoane care au dreptul la succesiune şi la rezerva succesorală, prevenind moştenitorul despre răspunderea ce îi revine pentru tăinuirea faptului existenţei altor moştenitori.

În cazul în care masa succesorală trece cu drept de succesiune în favoarea statului, certificatul de moştenitor se eliberează organului financiar respectiv.

Conform art. 65 din legea precitată, la eliberarea certificatului de moştenitor legal sau testamentar, notarul verifică faptul decesului celui care a lăsat moştenirea, timpul şi locul deschiderii succesiunii, raporturile de rudenie, existenţa testamentului, compunerea masei succesorale şi costul ei. Documentele justificative vor fi prezentate de moştenitori.

Moştenitorii legali lipsiţi de posibilitatea de a prezenta documentele, care confirmă raporturile de rudenie sau de căsătorie cu cel care a lăsat moştenirea, ce dau dreptul la moştenire legală, pot fi incluşi în certificatul de moştenitor cu acordul scris

al tuturor celorlalţi succesori care au acceptat succesiunea şi au prezentat dovezi cu privire la raporturile de rudenie sau de căsătorie cu cel care a lăsat moştenirea.

Reieșind din prevederile legale menționate și înscrisurile cercetate, instanța de judecată constată că la data de 24.05.2011 de către notarul public Culava Taisia a fost deschis dosarul succesoral nr. 165/379069 cu privire la eliberarea certificatului cu dreptul la moștenirea averii defunctului Sturza Maria (f.d. 92), decedată la ***** (f.d. 94), în baza declarației de acceptare a succesiunii din 24.05.2011 (f.d. 93), în temeiul testamentului nr. 81 din 18.12.2008 (f.d. 97). Totodată în baza cererii Veronicăi Vasîlca din 13.10.2011 (f.d. 95), notarul Culava Taisia în temeiul art. 1558 al Codului civil, a eliberat certificatul de calitate de moștenitor testamentar al averii mamei sale Sturza Maria. Prezentul certificat nu are valoarea unui certificat de moștenitor și poate fi utilizat numai pentru dobândirea actelor necesare pentru a dovedi existența bunurilor ce compun patrimoniul succesoral, certificatul de moștenitor va fi eliberat ulterior (f.d. 96).

Astfel, la data eliberării certificatului de calitate de moștenitor Vasîlca Veronica după decesul mamei sale Sturza Maria, nu a făcut dovada existenţei unor bunuri în patrimoniul defunctei, contrar alegațiilor expuse în ședința de judecată precum că Sturza Maria deține dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral *****.

Totodată, instanța de judecată a constatat că la data de 23.12.2003 de către notarul Culava Taisia a fost deschis dosarul succesoral după decesul cet. Sturza Vasile, iar la 30.11.2022 a fost redeschis dosarul succesoral (f.d. 77-78), la cererea moștenitorului testamentar Toderiță Marcel din 30.11.2022 (f.d. 83). La 30.11.2022 pe numele lui Toderiță Marcel a fost eliberat certificatul de calitate de moștenitor al averii cet. Sturza Vasile (f.d. 84), iar după prezentarea actelor ce confirmă dreptul de proprietate al cet. Sturza Vasile referitor la terenul cu nr. cadastral ***** cu modul de folosință pentru construcții și construcția cu nr.cadastral **********1 cu modul de folosință casa de locuit individuală (f.d.85-87), notarul a eliberat pe numele lui Toderiță Marcel certificatul de moștenitor testamentar nr. 1-59 din 27.02.2023 (f.d. 79).

Conform art. 327 alin. (2) din Codul civil, actul juridic este anulabil dacă nulitatea sancționează încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes particular (nulitate relativă).

În conformitate cu art. 330 alin. (1) din Codul civil, nulitatea relativă a actului juridic poate fi invocată doar de persoana în al cărei interes este stabilită sau de succesorii ei, de reprezentantul legal sau de creditorii chirografari ai părţii ocrotite pe calea acţiunii oblice. Instanţa de judecată nu poate să o invoce din oficiu.

Art. 332 alin. (1) din Codul civil prevede că, dispozițiile legale privind nulitatea actului juridic se aplică în mod corespunzător cînd doar una sau mai multe clauze ale sale sînt supuse nulității.

Astfel, reclamanta Vasîlca Veronica pretinde declararea nulității relative a certificatului de moștenitor testamentar; anularea parțială a certificatului de moștenitor testamentar nr.1-59 din 27.03.2023, în partea ce ține de trecerea în proprietatea pârâtului Toderiță Marcel a construcției cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 112,50 m.p., cu modul de folosință casă de locuit individuală cu verandă lit.01.1; terasă lit.01.2 și subsol cu suprafața de 30 m.p.; bucătărie de vară lit. 02 cu suprafața de 18,5 m.p.; șură lit.03 cu suprafața de 13,80 m.p.

Drept temei al declarării nulității parțiale a certificatului de moștenitor testamentar eliberat pe numele lui Toderiță Marcel, Vasîlca Veronica a invocat că prin eliberarea acestuia au fost lezate drepturile a trei coproprietari în viață precum și a reclamantei, așa cum dânsa are calitatea de moștenitor testamentar al defunctei Sturza Maria, care la fel era proprietară al bunurilor imobile menționate, în temeiul hotărârii Judecătoriei Strășeni din 18 septembrie 1989.

În speță, instanța specifică că în cazul când moștenitorul Vasîlca Veronica se consideră vătămată în drepturile sale prin emiterea certificatului de moștenitor testamentar pe numele lui Toderiță Marcel, pentru că ar fi fost comise erori privind componența patrimoniului succesoral a decedatului Sturza Vasile, fiind incluse și bunuri ce aparține cu drept de proprietate decedatei Sturza Maria, reclamanta urma să prezinte probe pertinente în acest sens.

În context instanța reține că prin hotărârea Judecătoriei Strășeni nr. 2-920 din 22 noiembrie 1988 a fost desfăcută căsătoria între Sturza Vasile și Sturza Maria (f.d. 5-7).

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni nr. 2-653/89 din 18 septembrie 1989 a fost dispus partajul casei de locuit soților Sturza Vasile și Sturza Maria după cum urmează: lui Sturza Vasile să i s-a acordat în natură ¼ din casa de locuit, anume anexa A1 care constă din - bucătăria nr. 4, și camera nr.5 în valoare de 1410 ruble, veranda în valoare de 1259 ruble, sarai nr. 3 la preț de 137 ruble, wc în valoare de 95 ruble, gardul III la preț de 39 ruble, gardul nr. IX la preț de 274 ruble, gardul nr. VI în preț de 151 ruble, în total 3365 ruble; iar pârâților Sturza Maria, Sturza Victor, Sturza Raisa, Sturza Nadejda li s-a acordat ¾ din proprietate, și anume încăperea în valoare de 1101 ruble, coridor nr.2 în sumă de 271 ruble, încăperea nr. 3 în sumă de 1625 ruble, veranda în sumă de 1130 ruble, beci în sumă de 2051 ruble, foișor în sumă de 115 ruble, sarai nr.l din 427 ruble, sarai nr.2 în sumă de 228 ruble, bucătăria de vară în sumă de 1023 ruble, poarta în sumă de 259 ruble, gardul II în sumă de 207 ruble, gardul nr. III în sumă de 227 ruble, fântâna II în sumă de 847 de ruble, în total 9 547 ruble. I s-a propus Mariei Sturza să facă o ușă între camerele nr. 3 și nr. 5, iar celelalte părți să facă o altă intrare în verandă (f.d. 8-9, 10-11).

Respectiva hotărâre judecătorească a fost adoptată în temeiul art. 128 din Codul civil (în redacția legii din 26.12.1964), care prevedea că, dacă unul sau cîţiva membri ai gospodăriei de colhoznic ies din componenţa ei, separarea cotei-părţi în natură se

face în aşa fel, încît gospodăria să nu fie lipsită de clădirile, vitele şi inventarul agricol, necesar pentru a duce gospodăria auxiliară.

Dacă nu se va putea separa în natură cota-parte din bunurile ce se cuvin membrului gospodăriei, valoarea lor se va plăti în bani.

Dreptul de a cere separarea bunurilor în cazul ieşirii din componenţa gospodăriei îl are orice membru al ei, care a împlinit vîrsta de şaisprezece ani. Membrii gospodăriei în vîrstă de cincisprezece pînă la şaisprezece ani pot cere separarea numai cu consimţămîntul părinţilor, înfietorilor sau curatorilor lor. În interesul membrilor gospodăriei, care n-au împlinit vîrsta de cincisprezece ani, pot cere separarea bunurilor părinţii, înfietorii sau tutorii lor.

Conform art. 130 din Codul civil (în redacția legii din 26.12.1964), membrul capabil de muncă al gospodăriei de colhoznic pierde dreptul la cota-parte din bunurile gospodăriei, dacă trei ani la rînd el nu participă prin munca şi mijloacele sale la ducerea gospodăriei comune. Această regulă nu se aplică, dacă membrul gospodăriei nu participă la ducerea gospodăriei din cauză că a făcut serviciul militar în termen sau a studiat la o instituţie de învăţămînt sau a fost bolnav.

Conform art. 119 din Codul civil (în redacția legii din 26.12.1964), fiecare din coproprietarii unei proprietăţi comune pe cote-părţi are dreptul se ceară separarea cotei sale din bunurile comune. În cazul cînd nu s-a ajuns la un acord cu privire la modul separării în urma acţiunii oricărui coproprietar, bunurile vor fi împărţite în natură, dacă aceasta e posibil fără a se aduce daune disproporţionate destinaţiei lor economice. În caz contrar coproprietarul care cere separarea va primi o compensaţie bănească. Separarea cotei-părţi din proprietatea comună pe cote-părţi asupra unei case de locuit trebuie să fie autentificată de notar şi înregistrată la comitetul executiv al Sovietului local de deputaţi ai norodului.

Ulterior proprietarii erau obligați să își înregistreze dreptul de proprietate în Registrul bunurilor imobile, ceea ce la caz nu s-a stabilit, deși din anul 1989 până la data decesului Mariei Sturza, ***** au trecut aproximativ 21 ani, timp suficient de a realiza pretinsul drept de proprietate asupra casei de locuit litigioase, respectiv ipotetica admitere a unor asemenea pretenții ar genera încălcarea principiului securității raporturilor juridice, fapt care este unul inadmisibil.

Instanța reține și faptul că despre componența patrimoniului său Sturza Maria cunoștea încă din perioada când s-a început procesul înregistrării primare masive a tuturor terenurilor din localități, or autoritățile publice locale transmiteau în proprietate cetățenilor sectoarele de teren ocupate de case, anexele gospodărești și grădini în conformitate cu legislația conform situației expuse în Registrele de evidență a gospodăriilor populației și situației la zi, fiind întocmite și titlurile de autentificare a drepturilor deținătorilor de teren respective, cu înregistrarea și dreptului de proprietate asupra caselor de locuit amplasate pe terenurile atribuite.

Astfel cet. Sturza Vasile în temeiul deciziei temeiul deciziei Consiliului comunal *****nr. 20.9 din 23.09.1992 cu modificările prin decizia nr. 5/8 din 13.12.2013 ce se

confirmă prin extrasul din Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri nr. 2074 din 01.12.2022, eliberat de Primăria *****, extrasului din Registru de evidență a gospodăriilor nr. 1678 din 16.08.2022, eliberat de Primăria ***** și certificatului nr. 1158 din 08.06.2011 eliberat de Primăria *****a deținut în proprietate terenul pe lângă casă (grădini) cu nr. cadastral ***** și casa de locuit cu nr. cadastral ********** (f.d. 79, 84-87).

La fel instanța a constatat că și Maria Sturza a deținut cu drept de proprietate teren cu suprafața de 0,2129 cu destinație construcție locativă nr. cadastral ***** și casa de locuit cu nr.cadastral **********, care îi aparținea cu drept de proprietate în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 22.05.2006 de Primăria c. *****, trecut în Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri f/nr și certificatului nr. 384 eliberat de Primăria ***** la 23.05.2006 (f.d. 64), care a fost înstrăinat de către aceasta prin contractul de vânzare-cumpărare a imobilului din 23.06.2006 (f.d. 64).

Instanța relevă că atât Sturza Vasile, cât și Sturza Maria cunoșteau cert ce bunuri imobile dețin în proprietate, având în vedere că ultima încă în anul 1989 a plecat din imobilul lui Vasile Sturza și s-a stabilit cu traiul împreună cu copiii în casa nouă construită, unde a locuit până în anul 2006, când a înstrăinat imobilul.

Reține instanța de judecată că dreptul de proprietate a lui Sturza Vasile asupra construcției cu numărul cadastral ***** nu a fost contestat de reclamantă în prezenta cauză. Astfel, instanța de judecată constată că la momentul decesului, cet. Sturza Vasile deținea incontestabil în proprietate privată terenul cu nr. cadastral ***** cu modul de folosință pentru construcții și construcția cu nr.cadastral ********** cu modul de folosință casa de locuit individuală.

Deși, conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă reclamanta era obligată să demonstreze dreptul de proprietate a Mariei Sturza asupra bunurilor imobile pretinse, la materialele dosarului nu au fost anexate probe referitor la circumstanțele invocate, din care să rezulte cert dreptul de proprietate înregistrat al acesteia, nefiind suficient doar invocarea unui drept. În context, doar circumstanțe concrete însoțite de probe pertinente și admisibile, pot fi invocate pentru nulitatea actelor juridice, respectiv și să producă efectele corespunzătoare.

Referitor la argumentul reclamantei precum că hotărârea judecătorească privind partajul casei de locuit ce constituia gospodărie colhoznică, ar confirma dreptul de proprietate al Mariei Sturza, instanța reține că în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobîndeşte la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepţiile prevăzute de lege.

Conform art. 1 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25.02.1998, în vigoare la data publicării acesteia, prezenta lege stabileşte modul de creare şi de ţinere a cadastrului bunurilor imobile, prin care se asigură recunoaşterea publică a dreptului de proprietate şi a altor drepturi patrimoniale asupra bunurilor imobile,

ocrotirea de către stat a acestor drepturi, susţinerea sistemului de impozitare şi a pieţei imobiliare.

Potrivit art. 4 alin. (1)-(3) din legea precitată, subiecţi ai înregistrării sînt proprietarii de bunuri imobile şi alţi titulari de drepturi patrimoniale: cetăţeni ai Republicii Moldova, cetăţeni străini, apatrizi, persoane juridice din ţară şi din străinătate, organizaţii internaţionale, Republica Moldova, unităţile ei administrativ-teritoriale, state străine.

Obiecte ale înregistrării sînt bunurile imobile, dreptul de proprietate asupra lor, alte drepturi patrimoniale.

La bunurile imobile se raportă: a) terenurile; b) construcţiile capitale; c) apartamentele şi alte încăperi izolate.

Art.5 alin. (1)-(2) din aceeași lege, prescrie că sînt supuse înregistrării obligatorii bunurile imobile şi drepturile asupra lor indicate la art.4 alin.(2), (3) şi (4).

Înregistrarea bunului imobil şi a drepturilor asupra lui se efectuează exclusiv de către organul cadastral teritorial în a cărui rază de activitate se află bunul imobil.

Prin urmare, în lipsa înregistrării dreptului de proprietate al Mariei Sturza în modul stabilit de lege, confirmat prin înscrierea corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile a dreptului asupra bunului imobil (casei de locuit), instanța nu poate reține hotărârea Judecătoriei Strășeni din 18.09.1989 drept unică probă relevantă cazului.

Extrasul din Registrul de evidență a gospodăriilor nr.708 din 30.05.2024 eliberat de Secretara Consiliului comunal *****, ce ar confirma faptul că conform înscrierii în Registrul de evidență a gospodăriei nr. 9, pagina 29, cont personal 820, pagina 71, la data de 01.01.1991 proprietari ai imobilului erau înscriși Sturza Maria și Sturza Vasile, iar din anul 1995, după decesul cet. Sturza Vasile, a fost înscrisă Sturza Maria (f.d. 25), instanța îl apreciază critic, așa cum actul conține informații contrare extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 1678 din 16.08.2022 eliberat de primarul comunei *****(f.d. 85), în temeiul căruia a fost confirmat dreptul e proprietate a lui Sturza Vasile la notar și ulterior eliberat certificatul de moștenitor testamentar pe numele lui Toderiță Marcel.

Certificatul nr. 1163 din 06.09.2023 eliberat de Primăria ***** ce ar atesta faptul că terenul agricol de 0,25 ha și casa de locuit de pe ***** ce aparține cet. Sturza Vasile decedat în anul 1994 a întreținut și achitat impozitele până în prezent cet. Vasîlca Veronica (f.d. 19), instanța de judecată îl apreciază ca fiind irelevant la cazul dat, reieșind din obiectul concret al acțiunii și pretențiile înaintate, care în totalitatea lor nu influențează legalitatea certificatului de moștenitor testamentar din 27.02.2023 eliberat pîrîtului, Toderiță Marcel. Aici instanța remarcă că prin certificatul dat se confirmă suplimentar că Sturza Vasile era proprietarul casei de locuit și terenului, însă conform probelor prezentate acesta deținea în proprietate teren cu suprafața de 0,1599 ha și nu 0,25 ha.

Referitor la solicitarea reclamantei privind constatarea ineficienței certificatului de moștenitor testamentar, instanța specifică că la caz nu este aplicabilă instituția dată, or conform art. 357 alin. (1)-(2) din Codul civil, dacă, conform legii, actul juridic, fără a fi nul sau anulabil, nu produce, total sau parțial, efectele sale juridice, el este, în această parte, ineficient. Actul juridic devine eficient de îndată ce este înlăturat temeiul de ineficiență. La caz, însă reclamanta invocă nulitatea relativă a certificatului de moștenitor testamentar, iar însăși actul și-a produs efectele sale juridice, nefiind stabilite careva impedimente în acest sens.

Din considerentele expuse, examinând probatoriul administrat la dosar, instanța de judecată constată legalitatea certificatului de moștenitor testamentar nr. 1-59 eliberat la 27.02.2023 lui Toderiță Marcel, de către notarul Culava Taisia, contestat de reclamantă, nu conţine vicii de natură juridică, care să influenţează valabilitatea şi legalitatea acestuia, acțiunea reclamantei fiind neîntemeiată, fapt care în consecință impune respingerea acesteia.

Referitor la pretenția reclamantei privind compensarea cheltuielilor de judecată, art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevede că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului-proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Având în vedere că reclamanta Vasîlca Veronica a pierdut procesul, instanța respinge cererea privind compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze civile.

Potrivit art. 180 alin. (2^1) din Codul de procedură civilă, anularea măsurilor de asigurare a acţiunii se dispune de instanţa de judecată odată cu pronunţarea asupra fondului printr-o hotărîre de respingere a acţiunii. Reglementările referitoare la caracterul definitiv al actului judecătoresc prin care se soluţionează fondul sînt aplicabile integral şi asupra prevederilor referitoare la măsurile de asigurare.

Astfel, odată cu respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Vasîlca Veronica, instanța anulează sechestru asupra bunului imobil situat în *****, numărul cadastral – *****, aplicat prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central nr. 2-1795/2024 din 29 august 2024.

În conformitate cu prevederile art.art. 239-241, 180 alin. (2^1) din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Partea dispozitivă:

Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vasîlca Veronica împotriva lui Toderiță Marcel, intervenienți accesorii notarul Culava Taisia, Toderiță Raisa, Sturza Victor, Vulpe Nadejda privind declararea nulității

relative a certificatului de moștenitor testamentar și anularea parțială a certificatului de moștenitor testamentar.

Se anulează sechestru asupra bunului imobil situat în *****, numărul cadastral – *****, aplicat prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central nr. 2-1795/2024 din 29 august 2024.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecător Tatiana Capațina